

Forslag til vedtagelse

»Idet Folketinget konstaterer, at de fire centrale parter i klimaforhandlingerne, EU, Japan, G 77 og USA, har fremlagt deres forslag til en protokol, opfordrer Folketinget regeringen til nationalt og internationalt at arbejde for de positioner, der er indeholdt i Rådets (miljø)konklusioner fra 3. marts, 19.-20. juni og 16. oktober 1997, bl.a. om målsætninger og virkemidler.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 25).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Også dette forslag indgår her efter i forhandlingen.

Og så har hr. Steen Gade og hr. Bent Hindrup Andersen bedt om korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg synes, det var en udmærket tale, hr. Martin Glerup holdt. Derfor vil jeg koncentrere mig om to spørgsmål, og det ene handler om efter Kyoto, for det har hverken miljøministeren eller Socialdemokratiets ordfører været inde på.

Det forslag til vedtagelse, som jeg har fremsat, lægger netop vægt på, at der også skal være et liv efter Kyoto, og dér vil jeg spørge hr. Martin Glerup, om man er enig i det, der er hovedtemaerne i det forslag til vedtagelse, som jeg har fremsat. Det ene er, at Danmark skal gå i spidsen internationalt og samle ligesindede med henblik på at lave en koalition af lande, der vil videre efter Kyoto. Det andet er: Vil Danmark tage et mere markant offensivt initiativ globalt for vedvarende energi?

Og så den sidste ting til hr. Martin Glerup: Vi roser Danmark, og jeg roser bestemt også vores miljøminister for den høje internationale profil, men jeg roser altså ikke så meget Danmark, når vi har et af de største CO₂-udslip i Europa. Vores samvittighed er kulsort, altså som kul, fordi vi fyrer med kul. Derfor vil jeg spørge hr. Martin Glerup, om han er enig i, at der i de kommende år skal langt mere til – altså langt mere end det, vi har gjort i Danmark – for bare at nå målet i år 2005.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

I det forslag til vedtagelse, hr. Martin Glerup har stillet, lægger hr. Martin Glerup meget vægt på, at man skal støtte EU's rolle i klimaforhand-

lingerne. Jeg vil gerne spørge hr. Martin Glerup, om hr. Martin Glerup kan bekræfte, at på miljøministrenes sidste rådsmøde udtalte man støtte til Kommissionens plan som vejen frem for EU. Hvis det kan bekræftes, er hr. Martin Glerups forslag i realiteten en støtte til Kommissionens plan, og så er vi da kommet så langt.

Så vil jeg gerne spørge hr. Martin Glerup om nogle punkter i Kommissionens plan. Det hedder f.eks. om trafikken, at CO₂-bidraget fra personbiler kun skal stige med 12-13 pct., og at det skal ske ved, at biltrafikken når over et mætningspunkt, dvs. at den bryder sammen af sig selv. Jeg vil vende tilbage med nogle yderligere spørgsmål, men jeg vil gerne have en bekræftelse fra hr. Martin Glerup på, at det altså er Kommissionens plan, man ønsker at støtte her i Folketinget med forslaget til vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Vi må jo sige, at Danmarks 5 millioner indbyggere ikke kan løse alle verdens miljøproblemer alene. Det hjælper en hel del, når vi får støtte fra de andre EU-lande med over 300 millioner indbyggere, og det hjælper selvfølgelig endnu mere, at der er flere, der tilslutter sig festlighederne. Men det er klart, at Socialdemokratiet er fuldstændig enig i, at vi ikke skal se Kyoto som et slutpunkt, men som et startpunkt, et udgangspunkt for en yderligere indsats.

Vi vil fastholde og udbygge vores CO₂-reduktionspolitik, og Danmark har – som jeg sagde tidligere – en ret høj cigarføring uden at ryge cigaren, idet vi hele tiden gennem regeringen og også parlamentarisk presser på for at lede udviklingen i den rigtige retning, og vi vil være tilhængere af ethvert initiativ, der kan få processen videre og bringe den i offensiven.

At vi er kulsorte, er godt nok rigtigt, for vi har et stort CO₂-udslip; men samtidig har Danmark vedtaget de skrappeste foranstaltninger overhovedet. Vi har indført stop for kulfyring, vi har lavet CO₂-afgifter, og vi har satset fantastisk meget på vedvarende energi. Jeg mener, det tæller meget, og det er klart, at vores holdning vil være, at kun gennem et samarbejde med nogle alliancepartnere – her altså EU, som har det bedste udspil til Kyoto – kan vi gøre os håb om at få nogle gode resultater.